

Arrest

nr. 269 002 van 24 februari 2022
in de zaak RvV X en RvV X / IV

In zake: X
X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X en X, die verklaren van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 12 juli 2021 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 juni 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikking van 15 december 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 januari 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat A. LOOBUYCK en van attaché A. SMIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers, die volgens hun verklaringen, samen met hun minderjarige zoon A.C.M.J., België zijn binnengekomen op 15 februari 2020, dienden op 24 februari 2020 een verzoek om internationale bescherming in. Op 29 oktober 2020 neemt de adjunct-commissaris-generaal de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Tegen deze beslissingen dienen verzoekers beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad). Bij arrest van 20 mei 2021 met nummer X worden verzoekers niet als vluchteling erkend en wordt tevens de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd.

1.2. Op 4 juni 2021 dienen verzoekers een tweede verzoek om internationale bescherming in. Bij beslissing van 25 juni 2021 neemt de commissaris-generaal de beslissing tot “niet-ontvankelijk verzoek” (volgend verzoek) in hoofde van elke verzoekende partij. Dit zijn de thans bestreden beslissingen.

1.3. De eerste bestreden beslissing in hoofde van verzoeker luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Salvadoraanse nationaliteit te bezitten. U bent geboren op (...) 1970 in Santiago Maria in het departement Usulután, vervolgens woonde u uw hele leven in Santa Tecla, La Libertad. Sinds 2001 heeft u een relatie met XCCC ([...]). Samen met uw partner heeft u één minderjarige zoon, MJAC ([...]) (op de bijlage bij zijn moeder). U ging naar school tot uw 12 jaar waarna u verschillende beroepen uitoefende gaande van klusjesman en mekaniëker tot medewerker in een computerwinkel. In de computerwinkel kreeg u een opleiding waarin u computers leerde herstellen, waarna u op zelfstandige basis aan de slag ging als computerhersteller. Sinds 2015 combineerde u dit met een job als clandestiene taxichauffeur.

In juni 2019 werd u op uw gsm opgebeld door een lid van de bende MS-13. Hij vernoemde de namen van uw vrouw, uw zoon en uzelf en zei dat u vanaf dan renta zou moeten betalen. Na dit gesprek zette u uw contactlijst over op een andere simkaart en vernietigde u uw oude simkaart opdat de bende u niet meer zou kunnen contacteren. U bleef in dezelfde zone werken en werd snel opnieuw herkend door de bendeleden die vroegen wat er met uw telefoon gebeurd was. Hierop zei u dat u deze had kwijtgespeeld. De bendeleden eisten opnieuw een renta van 20 dollar waarop u voorstelde om 2 dollar per dag te betalen. Nadien wisselde het bedrag gaande van 2 dollar tot 30 dollar per ontmoeting. Daar ze op de hoogte waren van de standplaats vlak bij uw huis, kwamen verschillende bendeleden op regelmatige basis deze renta opeisen. U ondervond geen grote financiële problemen omwille van de renta, daar u iets meer ging werken om dit te compenseren. Uw familie werd door de bende niet lastiggevallen, daar u steeds de renta betaalde. U vertelde uw partner niet over deze problemen, maar vroeg haar in november 2019 om een paspoort aan te vragen. Naast het betalen van de renta moest u sinds juni 2019 ook gratis ritjes uitvoeren voor de bendeleden. Hiervoor benaderden ze u op uw vaste parking, waarna u hen moest vervoeren. Zij gaven nooit een exact adres naar waar u hen moest vervoeren, maar gaven u instructies tijdens het rijden. U moest hen enkel brengen, waarna u mocht wegrijden. Ze stapten uit in de buurt waar ze moesten zijn, maar niet op de exacte plaats waar ze naar binnengingen.

Op 2 januari 2020 werd u aan het voetbalveld aangesproken door twee onbekende individuen. Zij zeiden dat Nayo, een gevangengenomen bendeleider van de MS-13, de opdracht had gegeven om enkele jongeren te vermoorden in de wijk Marginal de la Reforma. U moest hen hiervoor vervoeren met uw taxi. Hierop zei u dat uw wagen binnen moest voor herstellingen, waarop de bendeleden zeiden dat de moorden rond 15 of 17 januari 2020 zouden plaatsvinden. Hierop besloot u om El Salvador te verlaten, daar u niet wilde deelnemen aan deze criminele activiteiten. U bracht uw vrouw op de hoogte van de problemen met de MS-13 en jullie begonnen met de voorbereidingen voor jullie vlucht. Op 4 januari 2020 ging u uw paspoort aanvragen en op 8 januari 2020 kocht u de vliegtuigtickets voor uw gezin in het centrum van Santa Tecla. U betaalde deze tickets met jullie spaargeld. Op 9 januari 2020 verkocht u uw wagen en doken jullie onder bij een oom in Jardines de la Hacienda. Deze kolonie ligt op 7 à 8 blokken van uw huis en is omringd door hekken en een poort. Jullie kwamen er nauwelijks buitenshuis, enkel af en toe om inkopen te doen. Op 10 februari 2020 pikte een vriend u op met zijn wagen om naar het ministerie van Buitenlandse Zaken te gaan voor de authenticatie van de geboorteaktes en het schoolcertificaat van uw zoon. Nadat jullie bij uw oom onderdoken, ging uw neef in uw huis in Jardines del Volcán wonen. Hij vertelde dat er individuen naar u zijn komen vragen. Hij vertelde deze individuen dat u daar niet woont. Op 14 februari 2020 reisde u vanuit El Salvador via Spanje naar België waar u op 15 februari 2020 landde.

Op 24 februari 2020 diende u samen met uw partner XCCC ([...]) een verzoek om internationale bescherming in. U vreest bij terugkeer naar El Salvador door de MS-13 vermoord te worden, u vreest ook voor het leven van uw vrouw en u vreest dat uw zoon gerekruteerd zal worden door de bende.

Ter staving van uw eerste verzoek legde u volgende documenten neer: een paspoort op uw naam dd. 4 januari 2020, een identiteitskaart op uw naam dd. 11 juni 2019 en een kopie van een hotelboeking van 15 tot 20 februari 2020 in Anderlecht op uw naam.

Uw partner ([...]) legde ter staving van haar eerste verzoek volgende documenten nog neer: een paspoort op haar naam dd. 22 november 2019, een paspoort op naam van jullie zoon dd. 29 november 2017, een identiteitskaart op haar naam dd. 23 juli 2016, een schoolcertificaat van jullie zoon dd. 30 januari 2020 met authenticatie dd. 10 februari 2020, schoolresultaten van jullie zoon dd. 3 februari 2020 met authenticatie dd. 10 februari 2020, een geboorteakte op uw naam met authenticatie dd. 10 februari

2020, een blanco strafblad op uw naam dd. 7 februari 2020 met authenticatie dd. 10 februari 2020, een geboorteakte op haar naam met authenticatie dd. 10 februari 2020, een geboorteakte op naam van jullie zoon met authenticatie op 27 januari 2020 en dd. 10 februari 2020, een boekingsbewijs van de vliegtuigtickets dd. 8 januari 2020 en boardingpassen voor jullie vlucht van El Salvador, via Spanje naar België.

Op 29 oktober 2020 nam de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat uit uw verklaringen niet bleek dat u in El Salvador persoonlijk en systematisch geïsoleerd zou zijn door bendeleden. U tekende beroep aan tegen deze beslissing. In arrest nr. 254.790 van 20 mei 2021 bevestigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) de weigeringsbeslissing van het CGVS. U diende hiertegen geen cassatieberoep in.

U keerde niet terug naar uw land van herkomst en diende op 4 juni 2021 een tweede verzoek om internationale bescherming in. In het kader van uw huidige verzoek volhardt u in de motieven die u aanhaalde in het kader van uw vorige verzoek. U voegt hieraan toe dat uw zoon intussen een leeftijd bereikte waarop hij geïsoleerd kan worden door de bendeleden. U sprak met vrienden die u vertelden dat uw huis nog steeds in de gaten gehouden wordt door bendeleden die wachten op uw terugkeer naar El Salvador.

U legt ook nieuwe documenten voor: een print van een nieuwsbericht over clandestiene begraafplaatsen in Chalchuapa, een print van een nieuwsbericht over een vermiste jongeman, een print van een nieuwsbericht over de moord op een student op de bus, een foto van een brief opgetekend door een Salvadoraanse advocaat die verklaart dat het niet geschikt is dat uw gezin zou terugkeren naar El Salvador omdat uw minderjarige zoon er een continu risico loopt op de dood, een verslag van OKAN over de prestaties en het gedrag van uw zoon in België en een brief ondertekend door u en uw gezin waarin jullie wijzen op het gevaar (bedreiging, ontvoering en moord) dat jullie zouden lopen wanneer jullie naar El Salvador moeten terugkeren.

Uw partner diende eveneens een volgend verzoek om internationale bescherming in.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u in het kader van uw huidige verzoek grotendeels steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw vorige verzoek heeft uiteengezet. In dit verband dient vooreerst benadrukt te worden dat uw eerste verzoek door het CGVS werd afgesloten met een weigeringsbeslissing omdat u en uw partner geen geloofwaardige elementen aanbrachten waaruit kan blijken dat jullie uw land van herkomst zijn ontvlucht of dat jullie er niet zouden kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin, dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van de subsidiaire bescherming. In arrest 254.790 van 20 mei 2021 bevestigde de RvV de weigeringsbeslissing van het CGVS. U tekende geen hoger beroep aan tegen dit arrest. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige verzoek en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

U vreest dat in geval van terugkeer naar El Salvador de bedreigingen die u reeds ontving van de bende MS-13 ten uitvoer gebracht zullen worden. Hierbij moet worden beklemtoond dat uw vorige verzoek door het CGVS werd afgewezen doordat jullie gedrag in de nasleep van jullie problemen met de bende MS-13, niet te verenigen viel met jullie verklaarde vrees en er evenmin geloof gehecht kon worden aan de gunsten die u in januari 2019 voor de bende moest verrichten waardoor de geloofwaardigheid van jullie vluchtrelaas onderuit gehaald werd. In het kader van uw huidige verzoek legt u geen nieuwe bewijsstukken neer om uw eerdere verklaringen hieromtrent te staven of om de eerder gemaakte vaststellingen omtrent de geloofwaardigheid van jullie vluchtmotieven onderuit te halen. U verklaart slechts dat vrienden u informeerden dat de bendeleden nog steeds de huizen in de gaten houden en daar rondlopen totdat jullie terugkomen (Verklaring volgend verzoek, vraag 16). U stelt tevens dat jullie bij terugkeer naar El Salvador gevaar lopen, daar de bende nooit vergeet en op de hoogte is dat mensen die naar België komen, vertellen over de bendes (Verklaring volgend verzoek, vraag 16 en 18.4). Hierbij dient eerst en vooral opgemerkt te worden dat dit louter om een blote bewering gaat die u op geen enkele manier concreet staft. Verder stelt u hierbij dat de bendeleden nog steeds niet naar het huis gekomen zijn waar u vroeger woonde, waardoor niet afgeleid kan worden dat u en uw gezin specifiek gevisieerd worden door de bende (Verklaring volgend verzoek, vraag 16). Wat het gevaar bij terugkeer naar El Salvador betreft, dient er op gewezen te worden dat de RvV reeds in arrest 254.790 van 20 mei 2021 motiveerde op het eventuele risico bij terugkeer naar El Salvador na verblijf in het buitenland (Arrest RvV 254.790 van 20 mei 2021, p. 18-19). Zo stelt de raad dat “Op basis van de beschikbare landeninformatie, kan verder niet worden aangenomen dat elke Salvadoraan die terugkeert louter omwille van deze terugkeer een reëel risico loopt op vervolging dan wel op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b), van de Vreemdelingenwet. (...) Er moet een onderscheid gemaakt worden tussen terugkeerders die reeds problemen kenden voor hun vertrek uit El Salvador en de andere terugkeerders.” Zoals reeds aangehaald, en bevestigd door de RvV, maakte u de door u verklaarde problemen in El Salvador niet aannemelijk, waardoor het door u aangehaalde risico bij terugkeer evenmin aannemelijk is.

U verklaart verder dat het leven van uw minderjarige zoon gevaar loopt bij terugkeer naar El Salvador en legt hiervoor een verklaring van een Salvadoraanse advocaat en een verklaring van uw gezin voor (Verklaring volgend verzoek, vraag 16, 19 en 22; document 2 en 3). U stelt hierbij dat uw zoon bij terugkeer naar El Salvador omwille van zijn leeftijd het risico zou lopen om gerekruteerd te worden door de bende of bij weigering daarvan vermoord te worden. Hierbij dient opgemerkt te worden dat dit louter hypothetisch is en er geen concrete aanwijzingen zijn dat uw zoon bij terugkeer naar El Salvador gevaar zou lopen. Zo verklaarde u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS van 7 augustus 2020 dat uw zoon nooit rechtstreeks aangesproken werd door bendeleden of benaderd werd om lid te worden van een bende (Persoonlijk onderhoud van 7 augustus 2020, p. 22). Ook de verklaring van een Salvadoraanse advocaat die u neerlegt, bevat geen concrete aanwijzingen dat uw zoon persoonlijk gevisieerd zal worden bij terugkeer. Ook hier gaat het om een hypothetische vrees en bovendien dient er op gewezen te worden op het gesolliciteerde karakter van deze verklaring. De verklaring van deze advocaat dient bovendien met een korrel zout genomen te worden daar u verklaart dat u deze advocaat contacteerde met de vraag dat u “iets nodig had dat u zou helpen om opnieuw politiek asiel aan te vragen”, waarop deze verklaring opgesteld werd (document 2; Verklaring volgend verzoek, vraag 18). U weet hierbij op geen enkele manier de geuite vrees ten opzichte van uw zoon in concreto aan te tonen.

Wat betreft de drie prints van nieuwsberichten die u voorlegt om aan te tonen wat er met u en uw gezin zou kunnen gebeuren bij terugkeer naar El Salvador, moet gewezen worden op de algemene aard van deze nieuwsberichten, waardoor het deze documenten aan concrete bewijswaarde ontbreekt om uw verzoek om internationale bescherming kracht bij te zetten (document 4). U verklaart hierover bovendien dat deze nieuwsberichten niet gelinkt zijn aan u of uw gezin (Verklaring volgend verzoek, vraag 18; document 4). Zoals reeds aangehaald in de weigeringsbeslissing van het CGVS van 29 oktober 2020 en bevestigd door het arrest van 20 mei 2021 door de RvV, is de georganiseerde misdaad erg actief in El Salvador en wordt dit geweld gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit. Dit gemeenrechtelijke, criminele geweld is in wezen doelgericht en niet willekeurig van aard. U heeft doorheen uw verklaringen en met de door u voorgelegde elementen echter niet weten overtuigen dat u, uw zoon of uw echtgenote persoonlijk door dit criminele geweld, doelgericht gevisieerd werd of zal worden in geval van terugkeer.

Als laatste legt u een verslag voor van OKAN om de progressie aan te tonen die uw zoon maakt op school in België en hoe goed hij zich hier voelt (document 5). Hierbij dient te worden vastgesteld dat dit motief vreemd is aan de criteria van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag) waar de vreemdeling dient aan te tonen dat hij vervolgd wordt omwille van één van de in artikel 1, A (2), van het Vluchtelingenverdrag vermelde redenen, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging. Het feit dat uw zoon progressie maakt op

school en zich in België goed voelt, kan niet worden aanzien als een nieuw element dat de kans aanzienlijk groter maakt dat u in aanmerking komt voor internationale bescherming.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat in het volgende verzoek van uw partner eveneens een beslissing tot nietontvankelijk verzoek werd genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.”

1.4. De tweede bestreden beslissing in hoofde van verzoekster luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Salvadoraanse nationaliteit te bezitten. U bent geboren op (...)1978 in Ahuachapan waar u uw kindertijd doorbracht. U behaalde uw diploma van de middelbare school via avondschool in San Salvador. Samen met uw toenmalige partner, AMEO, woonde u Ciudad Merliot, Jardines de la Hacienda. Jullie hebben één dochter, ACAC, die geboren is op (...) 1998. Sinds 2001 heeft u een nieuwe partner, MGAC ([...]). Samen hebben jullie één zoon, MJAC en woonden jullie in Jardines del Volcan, Santa Tecla in het departement La Libertad. Sinds 1999 of 2000 werkte u als kokkin, op informele wijze in een zogenaamde pupuseria in Ciudad Merliot. Uw partner werkte als zelfstandig computerhersteller en combineerde dit met zijn job van taxichauffeur. In juni of juli 2019 begon de bende MS-13 uw partner lastig te vallen. Ze belden hem op en vroegen hem ritjes voor hen uit te voeren, ook moest hij renta betalen. Jullie begonnen na te denken over wat jullie konden ondernemen, daar de afpersingen en telefoontjes jullie teveel werden. Op 22 november 2019 vroeg u uw paspoort aan omwille van de problemen met de bendeleden.

Op 2 januari 2020 werd uw partner benaderd door enkele bendeleden die hem vertelden dat hij een ritje met hen zou moeten maken halverwege of eind januari. Hij zou naar een achtergestelde wijk, La Reforma, moeten rijden met deze bendeleden om daar jongeren op te pikken die vervolgens vermoord zouden worden. Uw partner weigerde deze rit uit te voeren en ging op 4 januari 2020 zijn paspoort aanvragen. Op 8 januari 2020 kocht uw partner de vliegtuigtickets met jullie spaargeld. Rond 10 januari 2020 gingen jullie naar een oom in Jardines de la Hacienda, ongeveer 1 km van jullie huis in Santa Tecla. Jullie verstopten zich daar en verlieten het huis niet meer tot de dag dat jullie vlucht gepland stond. Op 14 februari 2020 reisde u vanuit El Salvador via Spanje naar België waar u op 15 februari 2020 landde.

Op 24 februari 2020 diende u samen met uw partner ([...]) en minderjarige zoon een verzoek om internationale bescherming in. U vreest bij terugkeer naar El Salvador voor de veiligheid van uw gezin.

Ter staving van uw eerste verzoek legde u volgende documenten neer: een paspoort op haar naam dd. 22 november 2019, een paspoort op naam van jullie zoon dd. 29 november 2017, een identiteitskaart op haar naam dd. 23 juli 2016, een schoolcertificaat van jullie zoon dd. 30 januari 2020 met authenticatie dd. 10 februari 2020, schoolresultaten van jullie zoon dd. 3 februari 2020 met authenticatie dd. 10 februari 2020, een geboorteakte op uw naam met authenticatie dd. 10 februari 2020, een blanco strafblad op uw naam dd. 7 februari 2020 met authenticatie dd. 10 februari 2020, een geboorteakte op haar naam met authenticatie dd. 10 februari 2020, een geboorteakte op naam van jullie zoon met authenticatie op 27 januari 2020 en dd. 10 februari 2020, een boekingsbewijs van de vliegtuigtickets dd. 8 januari 2020 en boardingpassen voor jullie vlucht van El Salvador, via Spanje naar België.

Uw partner ([...]) legde ter staving van zijn eerste verzoek volgende documenten neer: een paspoort op zijn naam dd. 4 januari 2020, een identiteitskaart op zijn naam dd. 11 juni 2019 en een kopie van een hotelboeking van 15 tot 20 februari 2020 in Anderlecht op zijn naam.

Op 29 oktober 2020 nam de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat uit uw verklaringen niet bleek dat u in El Salvador persoonlijk en systematisch geveiseerd zou zijn door bendeleden. U tekende beroep aan tegen deze beslissing. In arrest nr. 254.790 van 20 mei 2021 bevestigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) de weigeringsbeslissing van het CGVS. U diende hiertegen geen cassatieberoep in.

U keerde niet terug naar uw land van herkomst en diende op 4 juni 2021 een tweede verzoek om internationale bescherming in. In het kader van uw huidige verzoek volhardt u in de motieven die u aanhaalde in het kader van uw vorige verzoek. U voegt hieraan toe dat uw zoon intussen een leeftijd

bereikte waarop hij gevisieerd kan worden door de bendeleden. Uw partner sprak met vrienden die hem vertelden dat jullie huis nog steeds in de gaten gehouden wordt door bendeleden die wachten op jullie terugkeer naar El Salvador.

Uw partner legde ook nieuwe documenten voor: een print van een nieuwsbericht over clandestiene begraafplaatsen in Chalchuapa, een print van een nieuwsbericht over een vermiste jongeman, een print van een nieuwsbericht over de moord op een student op de bus, een foto van een brief opgetekend door een Salvadoraanse advocaat die verklaart dat het niet geschikt is dat jullie gezin zou terugkeren naar El Salvador omdat jullie minderjarige zoon er een continu risico loopt op de dood, een verslag van OKAN over de prestaties en het gedrag van jullie zoon in België en een brief ondertekend door u en uw gezin waarin jullie wijzen op het gevaar (bedreiging, ontvoering en moord) dat jullie zouden lopen wanneer jullie naar El Salvador moeten terugkeren.

Uw partner diende eveneens een volgend verzoek om internationale bescherming in.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u in het kader van uw huidige verzoek grotendeels steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw vorige verzoek heeft uiteengezet. In dit verband dient vooreerst benadrukt te worden dat uw eerste verzoek door het CGVS werd afgesloten met een weigeringsbeslissing omdat u en uw partner geen geloofwaardige elementen aanbrachten waaruit kan blijken dat jullie uw land van herkomst zijn ontvlucht of dat jullie er niet zouden kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin, dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van de subsidiaire bescherming. In arrest 254.790 van 20 mei 2021 bevestigde de RvV de weigeringsbeslissing van het CGVS. U tekende geen hoger beroep aan tegen dit arrest. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige verzoek en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

U vreest dat in geval van terugkeer naar El Salvador de bedreigingen die uw partner reeds ontving van de bende MS-13 ten uitvoer gebracht zullen worden. Hierbij moet worden beklemtoond dat jullie vorige verzoek door het CGVS werd afgewezen doordat jullie gedrag in de nasleep van jullie problemen met de bende MS-13, niet te verenigen viel met jullie verklaarde vrees en er evenmin geloof gehecht kon worden aan de gunsten die uw partner in januari 2019 voor de bende moest verrichten waardoor de geloofwaardigheid van jullie vluchtrelaas onderuit gehaald werd. In het kader van uw huidige verzoek legt u geen nieuwe bewijsstukken neer om uw eerdere verklaringen daaromtrent te staven of om de eerder gemaakte vaststellingen omtrent de geloofwaardigheid van jullie vluchtmotieven onderuit te halen. U en uw partner verklaren slechts dat vrienden uw partner informeerden dat de bendeleden nog steeds de huizen in de gaten houden en daar rondlopen totdat jullie terugkomen (Verklaring volgend verzoek, vraag 16). Jullie stellen tevens dat jullie bij terugkeer naar El Salvador gevaar lopen, daar de bende nooit vergeet en op de hoogte is dat mensen die naar België komen, vertellen over de bendes (Verklaring volgend verzoek, vraag 16; Verklaring volgend verzoek man, vraag 16 en 18). Hierbij dient

eerst en vooral opgemerkt te worden dat dit louter om een blote bewering gaat die jullie op geen enkele manier concreet staven.

Verder stelt uw partner hierbij dat de benedeleden nog steeds niet naar het huis gekomen zijn waar jullie vroeger woonden, waardoor niet afgeleid kan worden dat u en uw gezin specifiek gevisieerd worden door de bende (Verklaring volgend verzoek man, vraag 16). Wat het gevaar bij terugkeer naar El Salvador betreft, dient er op gewezen te worden dat de RvV reeds in arrest 254.790 van 20 mei 2021 motiveerde op het eventuele risico bij terugkeer naar El Salvador na verblijf in het buitenland (Arrest RvV 254.790 van 20 mei 2021, p. 18-19). Zo stelt de raad dat "Op basis van de beschikbare landeninformatie, kan verder niet worden aangenomen dat elke Salvadoraan die terugkeert louter omwille van deze terugkeer een reëel risico loopt op vervolging dan wel op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b), van de Vreemdelingenwet. (...) Er moet een onderscheid gemaakt worden tussen terugkeerders die reeds problemen kenden voor hun vertrek uit El Salvador en de andere terugkeerders." Zoals reeds aangehaald, en bevestigd door de RvV, maakte u de door u verklaarde problemen in El Salvador niet aannemelijk, waardoor het door u aangehaalde risico bij terugkeer evenmin aannemelijk is.

U verklaart verder dat het leven van uw minderjarige zoon gevaar loopt bij terugkeer naar El Salvador. Ook uw partner verklaart dit in het kader van zijn volgend verzoek en legt hiervoor een verklaring van een Salvadoraanse advocaat en een verklaring van jullie gezin voor (Verklaring volgend verzoek vrouw, vraag 16, 19, 21 en 22; Verklaring volgend verzoek man, vraag 16, 19 en 22; document 2 en 3). Jullie stellen hierbij dat uw zoon bij terugkeer naar El Salvador omwille van zijn leeftijd het risico loopt om gerekruteerd te worden door de bende of bij weigering daarvan vermoord te worden. Hierbij dient opgemerkt te worden dat dit louter hypothetisch is en er geen concrete aanwijzingen zijn dat uw zoon bij terugkeer naar El Salvador gevaar zou lopen. Zo verklaarde uw partner tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS van 7 augustus 2020 dat uw zoon nooit rechtstreeks aangesproken werd door benedeleden of benaderd werd om lid te worden van een bende (Persoonlijk onderhoud man van 7 augustus 2020, p. 22). Ook de verklaring van een Salvadoraanse advocaat die uw partner neerlegt, bevat geen concrete aanwijzingen dat jullie zoon persoonlijk gevisieerd zal worden bij terugkeer. Ook hier gaat het om een hypothetische vrees en bovendien dient er gewezen te worden op het gesolliciteerde karakter van deze verklaring. De verklaring van deze advocaat dient bovendien met een korrel zout genomen te worden daar u verklaart dat u deze advocaat contacteerde met de vraag dat u "iets nodig had dat u zou helpen om opnieuw politiek asiel aan te vragen", waarop deze verklaring opgesteld werd (document 2; Verklaring volgend verzoek man, vraag 18). U weet hierbij op geen enkele manier de geuite vrees ten opzichte van uw zoon in concreto aan te tonen.

Wat betreft de drie prints van nieuwsberichten die uw partner voorlegt om aan te tonen wat er met jullie gezin zou kunnen gebeuren bij terugkeer naar El Salvador, moet gewezen worden op de algemene aard van deze nieuwsberichten, waardoor het deze documenten aan concrete bewijswaarde ontbreekt om uw verzoek om internationale bescherming kracht bij te zetten (document 4). Uw partner verklaart hierover bovendien dat deze nieuwsberichten niet gelinkt zijn aan jullie gezin (Verklaring volgend verzoek man, vraag 18; document 4). Zoals reeds aangehaald in de weigeringsbeslissing van het CGVS van 29 oktober 2020 en bevestigd door het arrest van 20 mei 2021 door de RvV, is de georganiseerde misdaad erg actief in El Salvador en wordt dit geweld gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit. Dit gemeenschappelijke, criminele geweld is in wezen doelgericht en niet willekeurig van aard. U heeft doorheen uw verklaringen en met de door u voorgelegde elementen echter niet weten overtuigen dat u, uw zoon of uw echtgenote persoonlijk door dit criminele geweld, doelgericht gevisieerd werd of zal worden in geval van terugkeer.

Als laatste legt uw partner een verslag van OKAN voor om de progressie aan te tonen die uw zoon maakt op school in België en hoe goed hij zich hier voelt (document 5). Ook u haalt in uw volgend verzoek aan dat uw zoon intussen geïntegreerd is in België en dat ook u en uw partner Nederlandse les volgen (Verklaring volgend verzoek, vraag 19 en 23). Hierbij dient te worden vastgesteld dat dit motief vreemd is aan de criteria van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag) waar de vreemdeling dient aan te tonen dat hij vervolgd wordt omwille van één van de in artikel 1, A (2), van het Vluchtelingenverdrag vermelde redenen, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging. Het feit dat uw zoon progressie maakt op school en geïntegreerd is in België, en ook u en uw partner Nederlandse les volgen, kan niet worden aanzien als een nieuw element dat de kans aanzienlijk groter maakt dat u in aanmerking komt voor internationale bescherming.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat in het volgende verzoek van uw partner eveneens een beslissing tot nietontvankelijk verzoek werd genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de rechtspleging

Verzoekster, wiens beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) gekend is onder het rolnummer RvV 264 057, is de partner van verzoeker, wiens beroep bij de Raad gekend is onder het rolnummer RvV 264 050. De verzoekers beroepen zich op dezelfde vluchtmotieven en de bestreden beslissingen die ten aanzien van hen werden genomen zijn gebaseerd op dezelfde weigeringsmotieven. In het verzoekschrift van verzoekster wordt het enig middel uit het verzoekschrift van verzoeker integraal hernomen. Gelet op het voorgaande moeten beide zaken, omwille van hun onderlinge verknochtheid, worden samengevoegd.

3. Het verzoekschrift

3.1. In een enig middel voeren verzoekers de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 57/6/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en de materiële motiveringsplicht.

3.2. Verzoekers wijzen erop dat ze verklaard hebben dat hun problemen nog steeds actueel zijn en dat benedeleden hun woning nog steeds in de gaten houden. Ze vervolgen dat ze een brief hebben bijgebracht van hun advocaat in El Salvador waarin aangegeven wordt dat hun veertienjarige zoon een risico loopt om onder meer gedwongen gerekruteerd te worden door benedeleden. Verzoekers betogen dat dit geenszins een hypothetisch risico is, daar hun zoon perfect past in het profiel van jonge mannen die door bendes geviseerd worden. In dit verband citeren verzoekers uit Country Policy and Information Note van januari 2021. Ze menen dat de verwerende partij niet bewust is van de ernst van de situatie in EL Salvador en het gevaar dat hun zoon loopt. Ze geven dat ze verschillende artikelen hebben neergelegd om de gevaren die zij lopen in hun land aan te kaarten. Dit alles gecombineerd, toont weldegelijk aan dat er een gevaar is voor hun leven bij terugkeer naar El Salvador. Er werd hen verweten onvoldoende bewijzen te hebben voorgelegd wat betreft hun vrees in El Salvador. Zij hebben hiervan de bevestiging gevraagd aan hun raadsman, gezien het onmogelijk is om sluitende bewijzen te brengen die hun vrees aantonen. Het gaat dan ook niet op hen thans te verwijten documenten voor te leggen met een gesolliciteerde karakter. Ze vervolgen dat ze niet weten welke andere documenten ze zouden kunnen aanbrengen ter staving van hun verzoek om internationale bescherming. Ze menen dat verwerende partij bijzonder onzorgvuldig te werk is gegaan en ten onrechte hen de vluchtelingenstatus geweigerd heeft.

3.3. Aan hun verzoekschrift voegen verzoekers de Country Policy and Information Note van januari 2021 toe.

4. Beoordeling

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingen-betwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop

4.2. De bestreden beslissingen steunen op artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, dat bepaalt als volgt:

“§ 1. Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.

Bij het in het eerste lid bedoelde onderzoek houdt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in voorkomend geval rekening met het feit dat de verzoeker zonder geldige uitleg heeft nagelaten, tijdens de vorige procedure, in het bijzonder bij het aanwenden van het in artikel 39/2 bedoelde rechtsmiddel, de elementen te doen gelden die de indiening van zijn volgend verzoek rechtvaardigen.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen of feiten aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

De parlementaire voorbereiding van de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsovertuigend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet werd betwist, doch ongegrond werd bevonden, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

4.3. Verzoekers hebben in het kader van hun eerste verzoek om internationale bescherming verklaard dat ze hun land van herkomst, El Salvador, hebben verlaten omwille van de vrees voor hun veiligheid daar verzoeker renta diende te betalen aan bendeleden van MS-13 alsook hen gratis taxiritten diende te verlenen.

De adjunct-commissaris-generaal besloot op 29 oktober 2020 tot de weigering van de vluchtelingenstatus en de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Tegen deze beslissingen dienden ze beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Bij arrest van 20 mei 2021 met nummer 254 790 worden verzoekers niet als vluchteling erkend en wordt tevens de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd. In voormelde arrest wordt ten eerste geoordeeld dat de door verzoekers ingeroepen problemen waarbij verzoeker sinds juni 2019 renta diende te betalen aan de bendeleden en hen van gratis taxiritten diende te voorzien, onvoldoende zwaarwichtig zijn om hieruit een vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade in hoofde van verzoekers af te leiden. Voorts hebben verzoekers tevens inconsistente verklaringen afgelegd die minstens de ernst en omvang van de door verzoekers geuite vrees ondermijnen, die op zich reeds onvoldoende ernstig was om hen internationale bescherming toe te kennen. De Raad trad in voormeld arrest ook de adjunct-commissaris-generaal nog bij dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers' verklaringen dat de bendeleden verzoeker in januari 2020 gevraagd hebben om hen te vervoeren naar een plaats waar zij jongeren konden vermoorden. Tevens werd uiteengezet dat: *“In zoverre verzoekers' verklaringen dat verzoeker sinds juni 2019 renta betaalde aan de bende en hun gratis taxiritten diende te geven geloofwaardig zijn,*

tonen verzoekers niet in concreto aan dat zij omwille van deze feiten nog een gegronde vrees voor vervolging hebben dan wel een reëel risico op ernstige schade zouden lopen bij een terugkeer naar El Salvador. Verzoeker verklaarde tijdens zijn persoonlijk onderhoud dat de benedeleden nog naar hem gevraagd hebben bij zijn neef, die thans in hun huis woont (administratief dossier verzoeker, Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 7, p. 21), doch dit betreft een loutere bewering. De geloofwaardigheid ervan wordt daarenboven ondergraven door de vaststelling dat verzoekster dit feit niet vermeldde tijdens haar persoonlijk onderhoud. Hoe dan ook wijst de Raad erop dat verzoeker verklaarde dat zijn neef verder geen problemen heeft gekend met de benedeleden terwijl hij thans in verzoekers' huis woont (Ibid.). Dit gegeven ondermijnt verzoekers vrees dat zij bij een terugkeer naar El Salvador problemen zullen ondervinden omwille van de voormelde feiten. Verzoekers tonen aldus niet in concreto aan dat zij bij een terugkeer naar El Salvador zouden dreigen te worden gevisieerd of vervolgd door de benedeleden omwille van de voormelde afpersingspraktijken." Ten slotte stelde de Raad vast dat wat betreft de veiligheidssituatie in El Salvador er bij gebrek aan willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, geen toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Op 6 juni 2021 dienen verzoekers een nieuw verzoek om internationale bescherming in. Zij volharden in de motieven die zij aanhaalden in het kader van hun vorige verzoek, namelijk de renta die verzoeker diende te betalen aan de benedeleden van MS-13 en het gegeven dat zij nog door hen gezocht worden. Voorts voegen verzoekers heden toe dat ze vrezen dat hun zoon door deze benedeleden gedwongen zal worden gerekruteerd.

Ter staving van hun verzoek om internationale bescherming leggen verzoekers de volgende documenten voor: een print van een nieuwsbericht over clandestiene begraafplaatsen in Chalchuapa, een print van een nieuwsbericht over een vermiste jongeman, een print van een nieuwsbericht over de moord op een student op de bus, een foto van een brief opgetekend door een Salvadoraanse advocaat die verklaart dat het niet geschikt is dat zij zouden terugkeren naar El Salvador omdat hun minderjarige zoon er een continu risico loopt op de dood, een verslag van OKAN over de prestaties en het gedrag van hun zoon in België en een brief ondertekend door verzoekers waarin zij wijzen op het gevaar (bedreiging, ontvoering en moord) dat zij zouden lopen wanneer zij naar El Salvador moeten terugkeren.

De kernvraag is of deze elementen kunnen worden gekwalificeerd als een 'nieuw element' dat de kans aanzienlijk groter maakt dat verzoekers voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking komen.

4.4. Vooreerst herinnert de Raad eraan dat op basis van alle objectieve landeninformatie die door de partijen ter beschikking werd gesteld, blijkt dat er in El Salvador verschillende bendes actief zijn die een grote invloed uitoefenen op het dagelijkse leven in de wijken waar ze territoriale controle hebben. De bendes zijn goed georganiseerd, kennen een hiërarchische structuur en hun criminele activiteiten zijn divers. Zo is afpersing een veelvoorkomende praktijk en maken zij zich verder schuldig aan bedreigingen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, diverse (seksuele) geweldplegingen en (gedwongen) rekrutering (zie bv. COI Focus "El Salvador: Veiligheidssituatie" van 12 oktober 2020 (hierna: COI Focus 12 oktober 2020); UNHCR eligibility guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from El Salvador, maart 2016).

Uit de landeninformatie kunnen een aantal potentiële risicoprofielen worden onderscheiden die slachtoffer kunnen worden van bendegeweld zoals, onder meer: personen die zich verzetten tegen het gezag van de bendes of de benderegels overtreden (bv. verzet tegen rekrutering of afpersing), personen van wie wordt vermeend dat zij een bendelid zijn, LGBT-personen, inheemse volkeren, personen die slachtoffer kunnen worden van afpersing (bv. bepaalde beroepsgroepen), informanten, getuigen en slachtoffers van misdaden begaan door bendes en bepaalde beroepen zoals journalisten, mensenrechtenverdedigers, gemeenschapsleiders, onderwijzers, (ex-)politieagenten en (ex-)militairen, rechters, officieren van justitie en advocaten en familieleden van de voorgaande risicoprofielen (COI Focus 12 oktober 2020, p. 14-25; UNHCR guidelines, p. 28 e.v.).

Of een verzoeker die valt onder een bepaald risicoprofiel nood heeft aan internationale bescherming is evenwel afhankelijk van de specifieke omstandigheden van de individuele zaak, zoals in de richtlijnen van UNHCR zelf wordt onderkend ("*may be in need of (...) protection (...) depending on the circumstances of the individual case*"; "*Not all persons falling within the risk profiles outlined in this Section will necessarily be found to be a refugee.*"; "*Depending on the particular circumstances of the case (...)*", p. 28-29 e.v.).

Het risico voor een verzoeker om slachtoffer te worden van bendegegeweld moet aldus *in concreto* aannemelijk worden gemaakt. In hun tweede verzoek om internationale bescherming brengen verzoekers drie krantenartikelen bij. Deze nieuwsberichten hebben geenszins betrekking op verzoekers' individuele situatie. Het ligt in de lijn van de hoger vermelde landeninformatie. Er wordt geenszins betwist dat de georganiseerde misdaad in El Salvador erg actief is.

Gelet op de bijgebrachte landeninformatie door beide partijen, mag van verzoekers worden verwacht dat zij op hun persoon betrokken elementen of feiten aanreiken die relevant kunnen zijn in het kader van de beoordeling van de gegrondheid van de vervolgingsvrees dan wel het reëel risico op ernstige schade, zoals, onder meer, zijn geslacht, leeftijd, achtergrond, ervaringen, activiteiten en familiesituatie (UNHCR Guidance note on refugee claims relating to victims of organized gangs, maart 2010, pt. 20).

Bij de beoordeling van de redelijke waarschijnlijkheid voor verzoekers om bij terugkeer naar hun land van herkomst te worden blootgesteld aan vervolging dan wel het reëel risico op ernstige schade, moeten hun individuele omstandigheden, in zoverre geloofwaardig, worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene omstandigheden in El Salvador, zoals beschreven in objectieve bronnen.

4.5. Uit de motieven van de bestreden beslissingen blijkt genoegzaam dat de commissaris-generaal rekening heeft gehouden met de nieuwe elementen en verklaringen die verzoekers aanbrachten in het kader van hun huidig volgend beschermingsverzoek en dat hij deze zorgvuldig heeft beoordeeld en afgewogen. Hij komt op een gemotiveerde wijze tot de conclusie dat verzoekers geen nieuwe elementen aanbrengen die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maken. De bevindingen van de commissaris-generaal met betrekking tot deze nieuwe elementen en verklaringen van verzoekers vinden steun in de administratieve dossiers, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent en correct. Verzoekers slagen er niet om deze bevindingen aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, te verklaren of te weerleggen, zoals hierna zal blijken.

4.6. Waar verzoekers opwerpen dat een loutere verwijzing naar het feit dat hun vluchtrelaas in het kader van hun eerste beschermingsverzoek ongeloofwaardig werd bevonden, niet kan worden beschouwd als een afdoende weigeringsmotief, wijst de Raad erop dat het een evidentie is dat bij de beoordeling van een volgend verzoek rekening mag worden gehouden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerder verzoek zijn afgelegd, en met vaststellingen gedaan in het kader van een vorig verzoek. Dat deze in het nadeel van verzoekers spelen, is geen aanwijzing dat de commissaris-generaal niet zou hebben onderzocht of er nieuwe elementen zijn die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maken.

Uit de bestreden beslissingen blijkt dat de commissaris-generaal wel degelijk een onderzoek gevoerd heeft naar de door verzoekers nieuw bijgebrachte elementen en tot de vaststelling is gekomen dat verzoekers' bijkomende verklaringen, de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van hun vluchtmotieven niet kunnen ombuigen. In de bestreden beslissingen wordt op goede gronden gemotiveerd dat: *“U vreest dat in geval van terugkeer naar El Salvador de bedreigingen die u reeds ontving van de bende MS-13 ten uitvoer gebracht zullen worden. Hierbij moet worden beklemtoond dat uw vorige verzoek door het CGVS werd afgewezen doordat jullie gedrag in de nasleep van jullie problemen met de bende MS-13, niet te verenigen viel met jullie verklaarde vrees en er evenmin geloof gehecht kon worden aan de gunsten die u in januari 2019 voor de bende moest verrichten waardoor de geloofwaardigheid van jullie vluchtrelaas onderuit gehaald werd. In het kader van uw huidige verzoek legt u geen nieuwe bewijsstukken neer om uw eerdere verklaringen hieromtrent te staven of om de eerder gemaakte vaststellingen omtrent de geloofwaardigheid van jullie vluchtmotieven onderuit te halen. U verklaart slechts dat vrienden u informeerden dat de bendeleden nog steeds de huizen in de gaten houden en daar rondlopen totdat jullie terugkomen (Verklaring volgend verzoek, vraag 16). U stelt tevens dat jullie bij terugkeer naar El Salvador gevaar lopen, daar de bende nooit vergeet en op de hoogte is dat mensen die naar België komen, vertellen over de bendes (Verklaring volgend verzoek, vraag 16 en 18.4). Hierbij dient eerst en vooral opgemerkt te worden dat dit louter om een blote bewering gaat die u op geen enkele manier concreet staakt. Verder stelt u hierbij dat de bendeleden nog steeds niet naar het huis gekomen zijn waar u vroeger woonde, waardoor niet afgeleid kan worden dat u en uw gezin specifiek gevisieerd worden door de bende (Verklaring volgend verzoek, vraag 16). Wat het gevaar bij terugkeer naar El Salvador betreft, dient er op gewezen te worden dat de RvV reeds in arrest 254.790 van 20 mei 2021 motiveerde op het eventuele risico bij terugkeer naar El Salvador na verblijf in het buitenland (Arrest RvV 254.790 van 20 mei 2021, p. 18-19). Zo stelt de raad dat “Op basis van de*

beschikbare landeninformatie, kan verder niet worden aangenomen dat elke Salvadoraan die terugkeert louter omwille van deze terugkeer een reëel risico loopt op vervolging dan wel op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b), van de Vreemdelingenwet. (...) Er moet een onderscheid gemaakt worden tussen terugkeerders die reeds problemen kenden voor hun vertrek uit El Salvador en de andere terugkeerders.” Zoals reeds aangehaald, en bevestigd door de RvV, maakte u de door u verklaarde problemen in El Salvador niet aannemelijk, waardoor het door u aangehaalde risico bij terugkeer evenmin aannemelijk is.” In hun verzoekschrift volharden verzoekers in hun vluchtmotieven en de verklaringen die ze bij het tweede verzoek om internationale bescherming afgelegd hebben. Het hoeft geen betoog dat het louter volharden in hun vluchtmotieven en afgelegde verklaringen in het kader van hun tweede verzoek om internationale bescherming geen dienstig verweer is waarmee zij dan ook niet vermogen de motieven van de bestreden beslissingen te ontkrachten.

In de landeninformatie kan worden gelezen dat de bendes, in de wijken die onder hun controle staan, kinderen en minderjarige jongeren gebruiken voor hun criminele activiteiten (zoals op de uitkijk staan als *poste*), waarbij een vraag tot ‘samenwerking’ of het verlenen van diensten kan uitmonden in rekrutering. Evenwel, niet alle kinderen en jongeren, afkomstig uit wijken die onder controle staan van een bende, lopen een even groot risico om in het vizier te komen van bendes. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt immers dat het risico afhankelijk is van het profiel van de jongeren, in de zin dat de bendes voornamelijk kwetsbare jongeren in moeilijk socio-economische situaties viseren. De Country Policy and Information Note die verzoekers in hun verzoekschriften citeren geeft verder nog aan dat vooral kinderen die geen of bijna geen school lopen voornamelijk kwetsbaar zijn om door bendes gerekruteerd te worden. In de bestreden beslissingen wordt op goede gronden gemotiveerd dat: *“U verklaart verder dat het leven van uw minderjarige zoon gevaar loopt bij terugkeer naar El Salvador en legt hiervoor een verklaring van een Salvadoraanse advocaat en een verklaring van uw gezin voor (Verklaring volgend verzoek, vraag 16, 19 en 22; document 2 en 3). U stelt hierbij dat uw zoon bij terugkeer naar El Salvador omwille van zijn leeftijd het risico zou lopen om gerekruteerd te worden door de bende of bij weigering daarvan vermoord te worden. Hierbij dient opgemerkt te worden dat dit louter hypothetisch is en er geen concrete aanwijzingen zijn dat uw zoon bij terugkeer naar El Salvador gevaar zou lopen. Zo verklaarde u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS van 7 augustus 2020 dat uw zoon nooit rechtstreeks aangesproken werd door bendeleden of benaderd werd om lid te worden van een bende (Persoonlijk onderhoud van 7 augustus 2020, p. 22). Ook de verklaring van een Salvadoraanse advocaat die u neerlegt, bevat geen concrete aanwijzingen dat uw zoon persoonlijk geïnterviewd zal worden bij terugkeer.”* De zoon van verzoekers is weliswaar veertien jaar oud, doch zijn er geen elementen die aantonen dat verzoekers zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden, daar ze een eigen woning hadden en allebei in El Salvador tewerkgesteld waren. Er kan dan ook niet worden gesteld dat verzoekers zich in een slechte of kwetsbare socio-economische situatie of enige andere situatie van uitsluiting bevonden waardoor hun zoon nood zou hebben aan bescherming door een bende. Voorts blijkt niet dat verzoekers zelf verbonden zijn met bendes, zodat niet blijkt dat hun zoon zich “geprivilegieerd” zou voelen mocht een bende interesse hebben in hem. Alles in acht genomen, blijkt dat het profiel en de individuele omstandigheden van verzoekers niet overeenkomen met de profielen van jongeren die doorgaans in het vizier komen van bendes voor eventuele samenwerking, dienstverlening en rekrutering.

Voorts wordt in de bestreden beslissingen op goede gronden gemotiveerd dat: *“Als laatste legt u een verslag voor van OKAN om de progressie aan te tonen die uw zoon maakt op school in België en hoe goed hij zich hier voelt (document 5). Hierbij dient te worden vastgesteld dat dit motief vreemd is aan de criteria van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag) waar de vreemdeling dient aan te tonen dat hij vervolgd wordt omwille van één van de in artikel 1, A (2), van het Vluchtelingenverdrag vermelde redenen, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging. Het feit dat uw zoon progressie maakt op school en zich in België goed voelt, kan niet worden aanzien als een nieuw element dat de kans aanzienlijk groter maakt dat u in aanmerking komt voor internationale bescherming.”*

Alles in acht genomen, brengen verzoekers geen individuele omstandigheden bij waaruit blijkt dat bij een terugkeer naar El Salvador er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat zij en hun zoon zullen bedreigd en vervolgd worden of dat er wat hen betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat.

4.7. Gelet op het voorgaande blijft de vaststelling dat hun vluchtrelaas ongeloofwaardig is, nog steeds gehandhaafd. Verzoekers maken derhalve nog steeds niet aannemelijk dat zij vallen onder het risicoprofiel van iemand die zich heeft verzet tegen de autoriteit en de regels van een criminele bende.

Het gegeven dat hun zoon hier schoolloopt en zich inspant om in te burgeren zijn lovenswaardige elementen, doch is geen feit die de ontvankelijkheid van het verzoek om internationale bescherming rechtvaardigt, daar het geen relevant element is bij het beoordelen van een nood aan internationale bescherming in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Verzoekers brengen geen andere specifieke en individuele elementen aan die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maken.

4.8. Wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus in het licht van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, stellen verzoekers dat er sprake is van een binnenlands gewapend conflict dat aanleiding geeft tot willekeurig geweld.

De Raad herinnerde er in het kader van het eerste beschermingsverzoek bij arrest met nummer 255 676 aan dat *“enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Diakité, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 43).”* De Raad oordeelde verder dat bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing is.

Na zorgvuldige lezing van de beschikbare geactualiseerde informatie in het rechtsplegingsdossier, dringt eenzelfde conclusie zich op. Er wordt niet betwist dat het bendegerelateerd geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is. Het geweld waar de bendes zich schuldig aan maken wordt gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit. Naast dit crimineel geweld is er ook politieel geweld dat uitgaat van Salvadoraanse overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling, enerzijds, en confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden, anderzijds.

Daargelaten de vraag of dit geweld kadert in een intern gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de beschikbare landeninformatie evenwel dat het geweld in El Salvador, hoe wijdverspreid ook, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is.

In deze zin stelt UNHCR dan ook dat *“most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons”* en *“In these circumstances, the need to consider eligibility for international protection under Article 15(c) of the Qualification Directive (recast) is unlikely to arise.”* (UNHCR guidelines, p. 44-45). Dit wordt beaamd in het rapport *“An atomised crisis Reframing displacement caused by crime and violence in El Salvador”* van september 2018, opgesteld door het Refugee Law Initiative van de Universiteit van Londen, waarin het geweld door de bendes als *“highly targeted and individualized”* wordt gekenmerkt, waarnaar wordt verwezen in de COI Focus van 12 oktober 2020. Het geweld dat wordt gebruikt door bendes en de Salvadoraanse overheden viseert duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel (zie COI Focus *“El Salvador: Veiligheidssituatie”* van 12 oktober 2020, p. 14-25; UNHCR guidelines, p. 28 e.v.).

Het hoge aantal moorden waarin dit geweld resulteert, blijkt verder voornamelijk het gevolg te zijn van afrekeningen tussen bendeleden, wraakacties tussen rivaliserende bendes, confrontaties tussen bendes en de autoriteiten dan wel doelgerichte acties door politie en legereenheden, waarbij alle partijen zich schuldig maken aan buitengerechtelijke executies en buitenproportioneel geweld (COI Focus 12 oktober 2020, p. 9-14). Nergens uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador resulteert in een hoog aantal burgerslachtoffers die niet specifiek door dit geweld worden gevisieerd, noch blijkt dat het type wapens dat wordt gebruikt de kans daartoe zou verhogen. Evenmin worden andere methoden of tactieken gebruikt die de kans op dergelijke burgerslachtoffers vergroten of burgers als doel nemen.

Dat de situatie in El Salvador zo is dat iedereen het risico loopt om aan geweld te worden blootgesteld, betekent op zich niet dat het geweld dat alomtegenwoordig is in de Salvadoraanse samenleving, daarom willekeurig is. Zoals gezegd, uit de beschikbare informatie blijkt dat het aanwezige geweld voortkomt uit crimineel geweld, uit wraakacties tussen rivaliserende bendes en uit confrontaties tussen de bendes en de autoriteiten. De bendes viseren andere bendes, terwijl de overheid tracht op te treden

tegen de criminele groeperingen, met wisselend succes. De bendes en autoriteiten viseren eveneens burgers met een duidelijk profiel. Gelet op de aard en/of de vorm waarin het geweld plaatsvindt, blijft de vaststelling dat het geweld duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen viseert voor een welbepaalde reden of doel en dus eerder geïndividualiseerd en doelgericht van aard is, gehandhaafd. Het betoog dat de situatie in hun regio, Santa Tecla, gelegen in het departement La Libertad, bijzonder moeilijk is daar uit recente informatie blijkt dat er veel verdwijningen en moorden zijn gemeld, toont op zich niet aan dat de algemene veiligheidssituatie in Santa Tecla, gelegen in het departement La Libertad van die aard is dat er sprake is van willekeurig geweld. De Raad herinnert er in dit opzicht aan dat het begrip 'willekeurig geweld' inhoudt dat het geweld zich kan uitstrekken tot personen ongeacht hun persoonlijke situatie, namelijk dat een persoon kan worden geraakt door het geweld ongeacht zijn/haar persoonlijke omstandigheden (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 34; HvJ 10 juni 2021, C-901/19, C.F. en D.N., pt. 26). Er zijn geen concrete aanwijzingen dat er in El Salvador sprake is van zulk willekeurig geweld.

De Raad kan enkel vaststellen dat, hoewel de schade omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador doelgericht en niet willekeurig is, noch van die aard om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voormeld artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. Dat het bendege geweld en de campagnes van de Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in (interne) ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk.

Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt, moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, a) en b) van de Vreemdelingenwet, waarbij het aan de verzoekers is om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico te concretiseren. De algemene veiligheidssituatie die verzoekers' woonplaats Santa Tecla, kenmerkt, is op zich niet voldoende om in hun hoofde een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aannemelijk te maken. Zulks moet ook hier *in concreto* aannemelijk worden gemaakt. Naast het vluchtrelaas dat ongeloofwaardig werd bevonden, maken verzoekers geen gewag van andere elementen, omstandigheden of ervaringen waaruit kan blijken dat zij bij terugkeer zullen worden vervolgd of gevisieerd door bendeleden. Uit wat hierboven werd besproken, blijkt dat in verzoekers' geval geen gegronde vrees voor vervolging noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk werd gemaakt.

Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, is artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing. Bijgevolg moet niet worden onderzocht of er elementen zijn die het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet in hoofde van verzoekers verhogen.

Verzoekers brengen geen informatie bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop deze analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn. Evenmin laten de bijgebrachte krantenartikelen in het kader van hun tweede verzoek om internationale bescherming toe om anders te oordelen.

4.9. Alles samen genomen kan de Raad de commissaris-generaal bijtreden in het besluit dat er *in casu* geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoekers zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komen.

Derhalve heeft de commissaris-generaal in de bestreden beslissingen ten aanzien van verzoekers terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van hun volgend verzoek om internationale bescherming. Een schending van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet blijkt niet.

Een verder onderzoek ten gronde in het kader van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet dringt zich niet meer op nu het volgende verzoek terecht niet-ontvankelijk wordt verklaard

4.10. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekers hebben evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissingen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met nrs. RvV X en X worden gevoegd.

Artikel 2

De beroepen worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig februari tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS